

Sapiel. In vendar — koliko žalovanja je bilo ob njeni smrti! Njeni starši se niso dali potolažiti, součenke so plakale ob izgubi vzorne, iskrenoljubljene tovarišice, njene učiteljice so pa tožile: tako zgledne učenke ne bo več!

Uriel: Če bi ljudje umevali božje naredbe, bi morali v takem slučaju le to reči: Božje ime bodi češčeno!

* * *

Jerémíel. Dolgo smo se zamudili. Hitimo spet, da izpolnimo voljo Najvišjega!

Sapiel. Jutri osorej spet na svidenje!

Uriel in Jerémíel. Prijetno je bilo.

Sapiel. Slava našemu Bogu, ki sedi na prestolu in Jagnjetu!

Vsi. Slava! Amen! Amen!

Semjonov:

Za zimo!

*Náša srčkana Maretka,
ej, kako je ljubka,
kot na polju drobna cvetka —
náša srčkana Maretka!*

*Ko si šopek je nabrala,
ga je poljubila,
pa je rádstno dejala,
ko si šopek je nabrala:*

*— „Te za zimo bom shranila,
pisane jesenske cvetke,
v snegu ne bi jih dobila —
te za zimo bom shranila!“*

